

“Φίλες και φίλοι,

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ!

Η Ελπίδα είναι εδώ!

Η Ελπίδα για καλύτερες μέρες για όλες τις Ελληνίδες, για όλους τους Έλληνες.

Για μια ισχυρή παράταξη.

Η ελπίδα για μια πατρίδα με εθνική αξιοπρέπεια και κοινωνική δικαιοσύνη.

Η συγκλονιστική σας παρουσία σήμερα, είναι ο προάγγελος για την Αναγέννηση της παράταξής μας!

Αποδεικνύεται εμπράκτως ότι πήρατε την Παράταξη στα χέρια σας.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς που ήρθατε στο Συνέδριο με τις δικές σας οικονομικές δυνατότητες.

Από την Ελλάδα αλλά και πολλά μέρη του κόσμου.

Θέλω να ευχαριστήσω για τη σημερινή τους παρουσία και τη συνολική τους προσφορά στην Παράταξη τον Κώστα Σημίτη, τον Γιώργο Παπανδρέου και τον Βαγγέλη Βενιζέλο.

Σήμερα βέβαια, η μεγάλη Απούσα είναι η Φώφη Γεννηματά, που θα είναι όμως πάντα Παρούσα στη μνήμη και στις καρδιές όλων μας, για την προσφορά και τον αγώνα που έδωσε σε δύσκολους καιρούς.

Θέλω επίσης να ευχαριστήσω και όλους όσους εργάστηκαν νυχθημερόν για την οργάνωση του σημερινού συνεδρίου.

Φίλες και φίλοι,

Χθες έφυγε ένα ακόμα μεγάλος Έλληνας, ο Βαγγέλης Παπαθανασίου.

Ο οποίος με τη μουσική του ιδιοφυία ταξίδεψε όχι μόνο σε κάθε γωνιά της γης, αλλά κυριολεκτικά και στο διάστημα μέσα από το έργο του "Μυθωδία".

Το παράδειγμα του "Vangelis" δείχνει τι μπορούν να κάνουν οι Έλληνες, ο Ελληνισμός.

Ένας μικρός λαός, με αστείρευτες όμως δυνατότητες.

Γι' αυτό άλλωστε το μεγάλο στοίχημα για τη Δημοκρατική Παράταξη είναι να σχεδιάσουμε το κοινό μας μέλλον.

Για μια ισχυρή Ελλάδα.

Για τον Ελληνισμό.

Για μια πατρίδα που θα βάζει υψηλούς στόχους.

Φίλες και φίλοι,

Σήμερα, το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ,

Η ανανεωτική αριστερά εδώ,

Η πολιτική οικολογία είναι εδώ.

Το Συνέδριο μας είναι το τρίτο αποφασιστικό βήμα για την επιστροφή της Παράταξης όχι μόνο στο πολιτικό προσκήνιο, αλλά στο προσκήνιο της ιστορίας!

Τον Δεκέμβρη, οι 270.000 δημοκρατικοί πολίτες υπέγραψαν τη νέα αφετηρία.

Στις 8 Μαΐου, οι 180.000 έστειλαν μήνυμα για τη συγκρότηση ενός σύγχρονου θεσμικού κόμματος.

Αποδείχτηκε πόσο βαθιά είναι η ιστορική και κοινωνική μας ρίζα.

Ο Ελληνικός λαός έδειξε ότι θέλει η Δημοκρατική Παράταξη υτή να γίνει ξανά πρωταγωνιστής.

Είναι τώρα η σειρά μας να αποδείξουμε ότι και μπορούμε και θέλουμε.

Τιμώντας την ισχυρή εντολή για Ενότητα - Ανανέωση - Πολιτική Αυτονομία.

Με ένα κόμμα ανοικτό, ένα κόμμα ενεργό και δεμένο με τη βάση της παράταξης, χωρίς στεγανά.

Γι' αυτό κάνουμε πράξη την Αυτοοργάνωση και εγκαινιάσαμε το Ψηφιακό Κόμμα.

Προσπαθώντας να αποκαταστήσουμε τη σχέση μας με τη «γενιά των κρίσεων».

Μία γενιά που έχασε την εμπιστοσύνη της στην πολιτική.

Και είναι καθήκον μας να τους αποδείξουμε ότι η Πολιτική προσφέρει λύσεις.

Μετά από πολλά χρόνια δυσκολιών για την παράταξη αλλά κυρίως για τη χώρα, περνάμε σε μία νέα όχθη.

Αφήνοντας πίσω τα λάθη και συμπεριφορές που πλήγωσαν τον δημοκρατικό κόσμο,

αλλά κρατώντας με περηφάνια τα πολλά θετικά που χαρακτήρισαν όλη την περίοδο της μεταπολίτευσης.

Είμαστε περήφανοι για μεταρρυθμίσεις όπως ήταν το ΕΣΥ,
η αποκέντρωση,
ο εκσυγχρονισμός του οικογενειακού δικαίου και η ισότητα ανδρών και γυναικών,
η ανοδική κοινωνική κινητικότητα μέσω μιας ισχυρής δημόσιας παιδείας,
το ΑΣΕΠ,
οι Ανεξάρτητες Αρχές,
τα ΚΕΠ,
οι σημαντικές υποδομές,
η ΟΝΕ,
η Διαύγεια και η ηλεκτρονική συνταγογράφηση.

Φιλοδοξούμε να είμαστε ένα χρήσιμο κόμμα, σε έναν σύγχρονο κόσμο, που έμαθε να εξελίσσεται, να προσαρμόζεται, αγκαλιάζοντας τις αγωνίες των ευάλωτων Ελλήνων και τις ανησυχίες των δημιουργικών δυνάμεων της χώρας.

Να μιλήσουμε με ευθύτητα για τα προβλήματα της νέας γενιάς και για το συνεχές των κρίσεων στο οποίο ζουν.

Κρίσεις οικονομικές, υγειονομικές, γεωπολιτικές, ενεργειακές, και ξανά μετά από χρόνια πληθωριστικές.

Γι' αυτό μιλώ για μια νέα σχέση εμπιστοσύνης.

Μια σχέση που θα βασίζεται στην ειλικρίνεια, την ενότητα λόγων και έργων, στον ρεαλισμό. Αλλά και σε ένα νέο πολιτικό ήθος.

Φίλες και φίλοι,

Οι προκλήσεις που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, ως χώρα και ως κόμμα, εντάσσονται σε ένα εντελώς διαφορετικό διεθνές περιβάλλον.

Έχουν περάσει 33 ολόκληρα χρόνια από το 1989, έτος πτώσης του τείχους και πλέον τελείωσε και η μεταψυχροπολεμική περίοδος του δήθεν τέλους της ιστορίας.

Οι νέες προκλήσεις τίθενται αμείλικτα μπροστά μας ως υπαρξιακές απειλές για τον πλανήτη και την ίδια την ανθρωπότητα.

Οι θεσμοί πολυμερούς συνεργασίας που δημιουργήθηκαν μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο καταπατώνται όλο και συχνότερα.

Όποιος όμως πιστεύει στη διεθνή νομιμότητα, στον πλήρη αποκλεισμό της βίας για την επίλυση διακρατικών διαφορών και στα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να δικαιολογήσει την εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία.

Η χώρα μας πρέπει να είναι ακλόνητα στην όχθη του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου, όσο ισχυρός κι αν είναι αυτός που το καταπατά.

Ούτε όμως μπορεί κάποιος να επιδεικνύει αμφισημία απέναντι στο δικαίωμα του αμυνόμενου να αντισταθεί για να υπερασπιστεί την πατρίδα του και την ελευθερία του.

Ένας λαός που βίωσε τον αιματοβαμένο Αττίλα, οφείλει να μη δίνει κανένα περιθώριο στους αναθεωρητές της ιστορίας.

Ο κόσμος ολόκληρος αλλάζει και αυτή η αλλαγή πιθανότατα δεν θα σταματήσει με τον τερματισμό του πολέμου.

Πολλές δημοκρατίες βρίσκονται τη στιγμή που μιλάμε στο απόσπασμα, για να παραφράσω τον ιδρυτή μας Ανδρέα Παπανδρέου.

Το κύμα εκδημοκρατισμού που ακολούθησε την πτώση του τείχους το 1989, έχει εξανεμιστεί και ήδη από τις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας υπάρχει σαφής οπισθοχώρηση.

Το 70% του παγκόσμιου πληθυσμού, περίπου 5.4 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε αυταρχικά καθεστώτα, σε σύγκριση με 49% το 2011.

Παράλληλα με τις παραδοσιακές γεωπολιτικές προκλήσεις, την απειλή του πολέμου και την άνοδο του αυταρχισμού εμφανίζονται νέες παγκόσμιες απειλές, όπως η κλιματική αλλαγή.

Στην οικονομία, βλέπουμε επίσης μια σημαντική μετατόπιση του παγκόσμιου ΑΕΠ από τις δυτικές οικονομίες προς τις οικονομίες της Ασίας.

Παράλληλα, εντός των ανεπτυγμένων οικονομιών αυξάνονται συνεχώς οι ανισότητες.

Σε αυτή τη δραματική ιστορική φάση, μία κρίσιμη εθνική επιλογή πρέπει να είναι η συμβολή στην ενίσχυση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης

Τι Ευρώπη όμως θέλουμε;

Το μάθημα που παίρνουμε από τον κύριο Πούτιν είναι ένα ακριβό μάθημα, ένα τραγικό πλήγμα στην καρδιά της Ευρώπης με χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια πρόσφυγες.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί ενώ από το 2014 υπήρχαν τα πρώτα σήματα κινδύνου, κάποιιοι επέλεξαν να κάνουν ότι κάνουν και με τον Ερντογάν, στο βωμό των βραχυπρόθεσμων οικονομικών τους συμφερόντων, θυσιάζοντας μακροπρόθεσμα τη σταθερότητα και την ειρήνη.

Απέναντι λοιπόν σε ηγέτες αυταρχικούς, που δεν έχουν κανέναν σεβασμό στο διεθνές δίκαιο, η απάντηση δεν μπορεί να είναι ο κατευνασμός.

Πάντα πίστευα ότι μόνο εξωτερικοί κίνδυνοι μπορούν να επιταχύνουν και να δώσουν ώθηση στο ευρωπαϊκό όραμα.

Δεν έχει μέλλον μια Ένωση όπου το μεγαλύτερο μέρος της ασφάλειάς της βρίσκεται στα χέρια των Αμερικανών.

Της παραγωγικής της βάση στα χέρια των Κινέζων.

Και η ενεργειακή της εξάρτηση στα χέρια των Ρώσων.

Δεν μπορεί να είναι αυτό το όραμα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας.

Πρόσφατα ο κ. Μητσοτάκης δήλωσε ότι δεν μπορεί να περιμένει την Ευρώπη καθώς λειτουργεί σαν αργοκίνητο καράβι.

Ξέχασε όμως να συμπληρώσει ότι είναι τα εμπόδια που θέτει η δική του πολιτική οικογένειας που κρατούν την Ευρώπη καθηλωμένη.

Εμείς υπηρετούμε ένα άλλο σχέδιο για την Ασφάλεια, την Πρόοδο και τη Δικαιοσύνη των ευρωπαϊκών λαών.

Μία Ευρώπη που δεν είναι απλώς ένα μεγάλο ταμείο.

Μια Ευρώπη αυτοδύναμη.

Με κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές

Για τη σύγκλιση μεταξύ των Ευρωπαϊκών κρατών και κοινωνιών.

Τα ευρωμόλογα για τη χρηματοδότηση κοινών εργαλείων ανάπτυξης όπως είναι το Ταμείο Ανάκαμψη

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας, τον οποία είχα την τιμή να εισηγηθώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ο οποίος βοήθησε ουσιαστικά τη χώρα μας να αντιμετωπίσει τις καταστροφικές πυρκαγιές του περασμένου καλοκαιριού.

Μία Ευρώπη που έχει τα μέσα και την πολιτική βούληση να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της στην διεθνή πολιτική σκηνή.

Όπου οι πολίτες της θα νιώθουν το ίδιο ασφαλείς απέναντι στις προκλήσεις του μέλλοντος ασχέτως το κράτος στο οποίο ζουν.

Όπου τα Ευρωπαϊκά σύνορα, από την Φιλανδία και την Εσθονία, μέχρι την Ελλάδα και την Κύπρο προστατεύονται το ίδιο αποτελεσματικά από εξωτερικούς κινδύνους.

Μία Ευρώπη που προστατεύει την παραγωγική της βάση από τον αθέμιτο ανταγωνισμό.

Που παίρνει μέτρα κατά των φορολογικών παραδείσων.

Μία Ευρώπη που είναι πρωτοπόρος στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής και αξιοποιεί τις εμπορικές συμφωνίες για να εξάγει το κοινωνικό και περιβαλλοντικό της μοντέλο.

Μια Ευρώπη που προωθεί την Ενεργειακή Ένωση και διασφαλίζει ότι η πράσινη μετάβαση θα γίνει με έναν κοινωνικά δίκαιο τρόπο.

Μια Ευρώπη που θα βάζει εμπόδιο σε οποιαδήποτε πώληση αμυντικού υλικού στην Τουρκία, καθώς δεν μπορεί ευρωπαϊκές χώρες να εξοπλίζουν μια χώρα διεθνή ταραξία.

Μία χώρα που συνεχίζει να κρατά διαιρεμένη την Κύπρο, ένα κράτος μέλος της Ένωσης.

Που δεν σέβεται τις αρχές καλής γειτονίας και τις διεθνείς συνθήκες στη Μεσόγειο και καταπατά συστηματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα στο εσωτερικό της.

Αυτό είναι το μεγάλο μας όραμα.

Αυτό για μένα είναι Ευρωπαϊκή Ένωση, γι' αυτό αγωνίζομαι.

Και η παράταξή μας στις μεγάλες εξελίξεις του μέλλοντος πρέπει να είναι πρωτοπόρα στη νέα σκέψη, στη νέα κουλτούρα, στη νέα αντίληψη για τις μεγάλες αλλαγές που πρέπει να γίνουν.

Πρέπει να αξιοποιήσουμε δυναμικά τα γεγονότα.

Αν προχωρήσει η αμυντική ένωση της Ευρώπης με κοινά εξοπλιστικά προγράμματα και τον Ευρωστρατό, αν έχουμε ενιαία εξωτερική πολιτική, ο ελληνικός λαός θα πληρώνει λιγότερα χρήματα σε εξοπλισμούς, θα αποκτήσει συμπαραγωγές.

Για να το πετύχουμε αυτό χρειαζόμαστε ένα διαφορετικό μοντέλο διακυβέρνησης.

Περνώντας από την ομοφωνία στην ειδική πλειοψηφία, ώστε κανένας Όρμπαν να μην μπορεί να μπλοκάρει κρίσιμες αποφάσεις.

Η παράταξή μας, έβαζε πάντα ως προτεραιότητα το εθνικό συμφέρον.

Από την άλλη πλευρά, τόσο η Νέα Δημοκρατία, όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούν για συνεννόηση και συναίνεση μόνο όταν κρατούν το τιμόνι της εξουσίας.

Και αυτό είναι μία ακόμα αξιακή μας διαφορά.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ παρέλαβαν μία χώρα που λειτουργούσε ακόμα υπό τις δεσμεύσεις του μετεμφυλιακού κράτους.

Που ανήκε «εις την Δύση» όχι απλώς γεωγραφικά ή πολιτικά, αλλά ιδιοκτησιακά, όπως φάνηκε με τη δικτατορία και την Κυπριακή τραγωδία.

Με τις παρεμβάσεις του στις τότε Ευρωπαϊκές Κοινότητες και τη διεκδίκηση των Μεσογειακών προγραμμάτων έθεσε τις βάσεις για την πολιτική συνοχής.

Στη συνέχεια ο Κώστας Σημίτης έβαλε τη χώρα στον σκληρό πυρήνα της Ένωσης και διαμόρφωσε τις συνθήκες για τη μεγαλύτερη εθνική επιτυχία της Ελληνικής Εξωτερικής πολιτικής κατά τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, την είσοδο της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή ήταν μία πατριωτική και ενεργητική εξωτερική πολιτική.

Μία Ελλάδα ισότιμος εταίρος και όχι δορυφόρος.

Αυτή είναι η ουσία της φράσης «η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες».

Μία Ελλάδα ενεργός συνδιαμορφωτής των αποφάσεων.

Μία Ελλάδα που ξέρει να διεκδικεί και δεν κοιτάζει φοβικά τις προσπάθειες ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Φίλες και φίλοι,

Στις προκλήσεις που μας θέτει η νέα εποχή απαντάμε με Σοσιαλδημοκρατία.

Δηλαδή με μια πλουραλιστική, θεσμικά ισχυρή δημοκρατία καθώς και με κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη και ισότητα.

Οι κοινωνικές κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών έκαναν ωστόσο φανερό ότι η αγορά όχι μόνο δεν αυτορυθμίζεται, αλλά και ότι αδυνατεί από μόνη της να ορίσει και να υπηρετήσει με συνέπεια συλλογικούς στόχους.

Όταν μάλιστα το πρωτείο του ιδιωτικού συμφέροντος γενικεύεται και η απληστία του γίνεται αχαλίνωτη, τείνει να επισκιάσει την ύπαρξη κοινών στόχων και να διαβρώσει τα ίδια τα ηθικά θεμέλια της δημοκρατίας.

Διότι καμία κοινωνία δεν μπορεί να ανθίσει και να ευτυχίσει με ασφάλεια αν το μεγαλύτερο μέρος των μελών της είναι φτωχό και εξαθλιωμένο.

Οι ανισότητες δεν είναι όπως πιστεύουν οι νεοφιλελεύθεροι το αναγκαίο τίμημα που πρέπει να πληρώσουμε για να έχουμε ανάπτυξη.

Είναι αντίθετα το μεγάλο εμπόδιο, το φρένο σε κάθε αναπτυξιακή προοπτική.

Καθήκον μας είναι να παραμερίσουμε αυτό το εμπόδιο.

Γιατί οι ασφαλείς άνθρωποι γίνονται και δημιουργικοί πολίτες.

Δεν είναι κοινωνικά βιώσιμο όταν το πλουσιότερο 1% κατέχει το 46% του παγκόσμιου πλούτου, ενώ το 55% του πληθυσμού πρέπει να μοιραστεί το 1%.

Τί έκανε όμως τη σοσιαλδημοκρατία ξανά επίκαιρη μετά από δεκαετίες συρρίκνωσης και τους προφήτες να αφηγούνται το τέλος της

Μεγάλα προβλήματα του καιρού μας, όπως η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής ή η αντιμετώπιση της πανδημίας με την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, υποχρέωσαν τους πολίτες να στρέψουν το βλέμμα τους στο κράτος και αν απευθύνουν τα αιτήματά τους στους δημόσιους θεσμούς.

Γι' αυτό η σοσιαλδημοκρατία γίνεται ξανά επίκαιρη.

Παράλληλα με την ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη, η σοσιαλδημοκρατία αγωνίζεται για την αναγέννηση της Δημοκρατίας.

Γνωρίζετε μια διαφορά που έχουμε ως χώρα με την Πορτογαλία –την οποία επισκέφτηκα πρόσφατα-, η οποία εξηγεί γιατί οι Πορτογάλοι ορθοπόδησαν πιο γρήγορα σε σχέση μ' εμάς;

Έχουν κουλτούρα συνεννόησης και τα κόμματά τους είναι περισσότερο προγραμματικά παρά πελατειακά.

Τίποτα δεν πρόκειται να λειτουργήσει αν δεν τα βάλουμε μ' αυτό το επικίνδυνο φαινόμενο που τρώει το σωθικά της χώρας μας.

Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρξει θεσμική σοβαρότητα και εύρωστη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος.

Δυστυχώς, όμως αντί να βελτιώνονται οι συνθήκες, χειροτερεύουν.

Από τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ έως σήμερα με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η ποιότητα της δημοκρατίας μας συνεχώς φθίνει.

Η εκτελεστική εξουσία έγινε πιο συγκεντρωτική

Η τοξική πόλωση αυξήθηκε

Η δημόσια διαβούλευση για δημόσιες πολιτικές περιορίστηκε με χαρακτηριστικό παράδειγμα το Ταμείο Ανάκαμψης,

Η ποιότητα της νομοθέτησης χειροτέρευσε

Και βέβαια στα θέματα ελευθερίας του τύπου, από τους διαγωνισμούς για τις τηλεοπτικές άδειες, έως τις πρόσφατες αναξιοκρατικές λίστες για τη χρηματοδότηση των μέσων.

Φίλες και φίλοι

Είμαστε έτοιμοι να συγκρουστούμε με όλα αυτά τα φαινόμενα γιατί είμαστε η Δημοκρατική Παράταξη και αυτό επιβάλουν οι ηθικές μας αξίες.

Και επαναλαμβάνω: οι ηθικές αξίες και όχι η ηθικολογία όπως κάποιοι συνηθίζουν με τα δήθεν πλεονεκτήματά τους.

Μόνο έτσι μπορούμε να πετύχουμε την ουσιαστική υπεράσπιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

τα δικαιώματα των εργαζομένων, των γυναικών, των παιδιών,

των προσφύγων, των μεταναστών, των ατόμων ΛΟΑΤΚΙ,

όλων όσων δοκιμάζονται και υποφέρουν από τις πολλαπλές κρίσεις που βιώνει η κοινωνία.

Ειδικά στην πατρίδα μας, για να επιδιωχθούν αυτοί οι φιλόδοξοι στόχοι, επιβάλλεται να πραγματοποιηθεί πρώτα από όλα μία βαθιά ανανέωση, ένα άλμα θεσμικής εξυγίανσης της πολιτικής.

Η διακυβέρνηση του τόπου δεν πρέπει να στηρίζεται σε κόμματα - καρτέλ, που λαφυραγωγούν το κράτος και διαπλέκονται με ισχυρά οικονομικά συμφέροντα.

Φίλες και φίλοι

«Η Ελλάδα είναι μία χώρα με καταπληκτική ποιότητα ζωής», είπε σε μία αποστροφή του πριν λίγο καιρό ο κ. Μητσοτάκης. Ίσως. Για τον ίδιο.

Για εκατομμύρια Έλληνες, ποιότητας ζωής είναι να ζεις σε μία χώρα που δεν καίγεται απ' άκρη σ' άκρη το καλοκαίρι, δεν πνίγεται με κάθε νεροποντή, δεν κινδυνεύεις να εγκλωβιστείς αν σε πετύχει το χιόνι στον αυτοκινητόδρομο.

Ποιότητα ζωής σημαίνει πρόσβαση σε σύγχρονα μέσα μεταφοράς, με πυκνά δρομολόγια, αντί να στοιβάζονται οι πολίτες – εν μέσω πανδημίας - σε παλιά λεωφορεία.

Ότι σε συνθήκες ενεργειακής κρίσης η μεταφορά με αστικές συγκοινωνίες είναι δωρεάν για τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα. Το δημοσιονομικό κόστος θα είναι αμελητέο συγκριτικά με την εξοικονόμηση ενέργειας, τη μείωση των ρύπων και του μποτιλιαρίσματος στις πόλεις.

Δεν είναι ποιότητα ζωής να πληρώνει ο ελληνικός λαός τις τρίτες υψηλότερες ιδιωτικές δαπάνες υγείας μετά τη Βουλγαρία και τη Λιθουανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διοικήσεις των νοσοκομείων παράλληλα να διορίζονται ακόμα και σήμερα με πελατειακά κριτήρια.

Δεν είναι ποιότητα ζωής οι πολίτες να έχουν τη δεύτερη χαμηλότερη αγοραστική δύναμη στην Ευρώπη, που δείχνει την αναντιστοιχία μισθών και κόστους ζωής.

Δεν είναι ποιότητα ζωής η υστέρηση της χώρας στην ανακύκλωση και στις σύγχρονες μεθόδους διαχείρισης των απορριμμάτων.

Δεν είναι ποιότητα ζωής η συνειδητή απαξίωση της δημόσιας παιδείας.

Για όλους τις παραπάνω λόγους η προσπάθειά μας έχει εθνικά χαρακτηριστικά.

Πολλοί θεώρησαν μαξιμαλιστική ή και αμετροεπή τη δήλωσή μου ότι «η χώρα χρειάζεται μία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση».

Πρόθεσή μου είναι να ενώσω τις κατακερματισμένες δυνάμεις, ώστε να δημιουργηθεί ένας ισχυρός αξιόπιστος πόλος διακυβέρνησης απέναντι στη Νέα Δημοκρατία, που δεν θα θυμίζει βέβαια σε τίποτα την καταστροφική περίοδο διακυβέρνησης Τσίπρα - Καμμένου.

Γιατί ποιος Έλληνας θέλει να επιστρέψουμε σε μία κυβέρνηση που υπονόμωσε τους θεσμούς, διοργανώνοντας το κάλπικο δημοψήφισμα 5 εργάσιμων ημερών, που παρόμοιο δεν έχει διεξαχθεί σε κανένα ευρωπαϊκό κράτος.

Ποιος Έλληνας θα ξεχάσει το θέατρο το βράδυ της καταστροφής στο Μάτι ενώ γνώριζαν το μέγεθος της ανθρώπινης τραγωδίας.

Από την άλλη, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απέτυχε σε κάθε μεγάλη κρίση που διαχειρίστηκε.

Απέτυχε στη διαχείριση των φυσικών καταστροφών.

Απέτυχε επίσης στη διαχείριση της πανδημίας.

Η απροθυμία της να στηρίξει ουσιαστικά το ΕΣΥ, χαρακτηρίζοντας «πολυτέλεια» την όποια ενίσχυσή του, η ατομία της να τηρήσει τα μέτρα που ίδια εξήγγειλε αλλά και η χαμηλή κάλυψη του εμβολιαστικού προγράμματος, οδήγησαν στο να έχουμε από τα μεγαλύτερα ποσοστά θνησιμότητας σε όλη την Ευρώπη, με τη χώρα μας να ζει με το εμβόλιο, ότι έζησαν άλλες χώρες χωρίς αυτό.

Επιπλέον δεν πρέπει να ξεχνάμε και μία ακόμα πανδημία.

Αυτή των χρόνιων παθήσεων που είτε δεν εντοπίστηκαν έγκαιρα, είτε καθυστέρησε η αντιμετώπισή τους, καθώς οι πολίτες φοβόντουσαν ή και δεν μπορούσαν να πάνε στο νοσοκομείο.

Βέβαια στην αποτυχία του εμβολιασμού συνέβαλλε και το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης και άλλα μικρότερα κόμματα που στην προσπάθειά τους να ψαρέψουν ψήφους σε θολά νερά δεν δίστασαν με ακραίες ανορθολογικές ρητορείες να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη στην επιστήμη.

Άλλωστε σε αυτό το θέμα, η θέση πολλών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, συγκλίνουν περισσότερο με αυτές του κ. Βελλόπουλου.

Φίλες και φίλοι,

Η κυβέρνηση αντιμετωπίζει την ενεργειακή κρίση και την ακρίβεια με ημίμετρα, τονίζοντας την εξωγενή της προέλευση.

Πράγματι, όλες οι κρίσεις έρχονται απ έξω.

Αλλά, η διαχείριση και οι επιπτώσεις τους είναι εθνικές.

Εμείς εξαρχής καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις, όπως η εισαγωγή πλαφόν στη λιανική.

Ένα μέτρο που μπορεί να εφαρμοστεί αύριο το πρωί και εξαρτάται μόνο από την πολιτική βούληση της κυβέρνησης, καθώς περιλαμβάνεται στη λίστα προτεινόμενων δράσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Τη μείωση του ΦΠΑ σε βασικά καταναλωτικά αγαθά, καθώς το κράτος έχει υπερκέρδει όλους αυτούς τους μήνες της ακρίβειας εις βάρος των πολιτών.

Την αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ. Η κυβέρνηση επαίρεται ότι αύξησε συνολικά τον κατώτατο μισθό κατά 9,7% τη στιγμή που ο πληθωρισμός έχει ήδη ξεπεράσει το 10%.

Παράλληλα έχουμε μιλήσει για μία νέα μορφή ΕΚΑΣ για 350.000 χαμηλοσυνταξιούχους.

Φίλες και φίλοι,

Πριν από λίγες ημέρες, παρουσιάσαμε τη βάση του προγραμματικού μας διαλόγου, που ως επίκεντρο έχει τη δημιουργία μιας ανθεκτικής οικονομίας και κοινωνίας για τη νέα γενιά. Μέχρι το φθινόπωρο, μέσα από τις περιφερειακές συνδιασκέψεις και τον διάλογο με τους πολίτες θα διαμορφώσουμε το ολοκληρωμένο κυβερνητικό μας πρόγραμμα.

Η μεγαλύτερη εθνική απειλή που αντιμετωπίζουμε είναι η δημογραφική κρίση.

Είμαστε η 4η πιο γερασμένη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με ότι αυτό συνεπάγεται για την οικονομία μας, τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και την κοινωνία μας μακροπρόθεσμα.

Είναι εθνική προτεραιότητα η αντιμετώπιση του δημογραφικού.

Πόροι από το Ταμείο Ανάκαμψης και άλλα Ευρωπαϊκά ταμεία θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για στοχευμένα έργα που θα ενισχύουν την ανθεκτικότητα της κοινωνίας, με επενδύσεις στην υγεία και την παιδεία.

Εδώ είναι το μεγάλο ζήτημα. Η μείωση του κόστους για την Ελληνική οικογένεια με ποιοτικές δημόσιες υπηρεσίες.

Υποδομές όπως οι βρεφονηπιακοί σταθμοί που πρέπει να αυξηθούν σημαντικά ώστε να είναι πιο εύκολη η συνύπαρξη επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής.

Επιπλέον, σήμερα, μετά από σχεδόν τέσσερις δεκαετίες λειτουργίας από την ίδρυσή του από τον Ανδρέα Παπανδρέου και τον Γιώργο Γεννηματά, το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν χρειάζεται απλά αλλαγές.

Είναι η ώρα για γενναίες πρωτοβουλίες, για την αναγέννηση, την ανασυγκρότηση του.

Τώρα, έχουμε ανάγκη από ένα νέο ΕΣΥ που θα αντιμετωπίζει με αξιοπρέπεια και σεβασμό τον πολίτη αλλά και το προσωπικό που υπηρετεί σε αυτό.

Με ένα ισχυρό και ενιαίο Εθνικό Δίκτυο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, που ως επίκεντρο θα έχει τον άνθρωπο και την παροχή ολοκληρωμένων υπηρεσιών Πρόληψης, Προστασίας, και εξωνοσοκομειακής Φροντίδας.

Αξιοποιώντας την ευκαιρία του Ταμείου Ανάκαμψης για την ενίσχυσή του, όπως κάνει η Ιταλία που διαθέτει το 10% των κονδυλίων που θα λάβει, ενώ η χώρα μας μόλις το 4,5% με την μερίδα του λέοντος να πηγαίνει στην ενεργειακή αναβάθμιση των κτηριακών υποδομών. Με ιδιαίτερα κίνητρα για ειδικότητες για τις οποίες υπάρχει έλλειψη και ένταξη των υγειονομικών στα βαρρέα και ανθυγιεινά.

Παράλληλα, θέλουμε ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος, με μετρήσιμη κοινωνική ανταποδοτικότητα.

Μοχλό δικαιοσύνης και εργαλείο ανάπτυξης.

Είμαστε περήφανοι που θέσαμε πρώτοι στον δημόσιο διάλογο το ζήτημα μιας ολοκληρωμένης δημόσιας πολιτικής για τη στέγαση των νέων ανθρώπων.

Και της πρόσβασης σε αξιοπρεπή και προσιτή κατοικία, μέσω της δημιουργίας ενός δημοσίου αποθέματος κατοικιών, οι οποίες θα διατίθενται προς ενοικίαση, με κοινωνικά κριτήρια.

Να μπορούν οι νέοι άνθρωποι να ξεκινήσουν τη ζωή τους, στο δικό τους σπίτι, χωρίς να χρειάζεται να δώσουν πάνω από το 50% του εισοδήματός τους όπως συμβαίνει για πάνω από το 60% των συμπολιτών μας που νοικιάζουν το σπίτι στο οποίο μένουν.

Πώς αλλιώς θα μπορέσουν τα νέα ζευγάρια να αυτονομηθούν και να δημιουργήσουν τη δικιά τους οικογένεια;

Σε αυτό το σημείο φαίνεται πως ο Πρωθυπουργός περιφρονεί τα μεγάλα προβλήματα της νέας γενιάς και τα διαχειρίζεται με επικοινωνιακούς τρόπους.

Ισχυρίζεται ότι διαθέτει ολοκληρωμένο πρόγραμμα.

Τρία χρόνια που είναι στην κυβέρνηση γιατί δεν το έχουμε δει ακόμα;

Γιατί αφού είχε σχέδιο, ενέταξε στο Ταμείο Ανάκαμψης την ανακαίνιση μόλις 100 κατοικιών, 70 στην Αθήνα και 30 στη Θεσσαλονίκη, ενώ η Πορτογαλία έχει εντάξει την κατασκευή 26.000 κατοικιών, η Ισπανία 20.000 και η Ιταλία 10.000;

Αύριο μάλιστα θα έχουμε μαζί μας την Αρμόδια Υφυπουργό από την Πορτογαλία, η οποία θα μας παρουσιάσει τις πολιτικές που εφαρμόζουν πιο αναλυτικά.

Η βελτίωση των συνθηκών και της ποιότητας ζωής, η βελτίωση των δημοσίων υπηρεσιών είναι και η καλύτερη πολιτική για την αντιμετώπιση του brain drain.

Οι εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες που παραμένουν στο εξωτερικό παρά τις υποσχέσεις του κ. Μητσοτάκη για φοροαπαλλαγές το γνωρίζουν καλά.

Στο πρόγραμμα μας, σας διαβεβαιώνω, δεν θα βρείτε υποσχέσεις για παραδείσους – φορολογικούς ή άλλους.

Το μόνο που μπορούμε να υποσχεθούμε είναι αξιοπρέπεια και όχι να πριμοδοτούμε αυτούς που έφυγαν εις βάρος αυτών που έμειναν.

Όπως επίσης είναι ανεύθυνο να αδειάζουμε τα δημόσια ταμεία με οριζόντιες και αναποτελεσματικές παροχές.

Η Νέα Δημοκρατία θέλει να εμφανιστεί ως το κόμμα της ευθύνης.

Δεν είναι όμως έτσι.

Το 2009 οδήγησαν τη χώρα στα τάρταρα, κάνοντας τα όνειρα των Ελλήνων για μια καλύτερη ζωή εφιάλτες για μία δεκαετία.

Έμαθε η Νέα Δημοκρατία το μάθημα αυτής της κρίσης;

Όχι όπως φαίνεται. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έκανε τη δεύτερη μεγαλύτερη δημοσιονομική επέκταση παγκοσμίως, ύψους 43 δισεκατομμυρίων ευρώ τη διετία 2020/21, χωρίς μέτρο και κριτήρια με αποτέλεσμα τη χαμηλή της αποδοτικότητα παρά το φαραωνικό της μέγεθος

και σήμερα δεν έχει περιθώριο να βοηθήσει την κοινωνία και την οικονομία.

Παράλληλα, όλες οι αδυναμίες της παραγωγικής μας βάσης παραμένουν. Δεν είναι τυχαίο ότι στο πρώτο τρίμηνο του 2022 παρά την αύξηση των εξαγωγών, καταγράφηκε αρνητικό ρεκόρ στο εμπορικό έλλειμμα.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι εξακολουθούμε να έχουμε σαθρή παραγωγική βάση.

Εμείς προτείνουμε

Την αύξηση της Εγγώριας Προστιθέμενης Αξίας στην παραγωγή, ώστε να βελτιωθεί το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών με μονιμότερο τρόπο και όχι πάλι με μεθόδους εσωτερικής υποτίμησης ενισχύοντας την ανθεκτικότητα της οικονομίας.

Δεν πρέπει να επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος.

Επιπλέον, τα κρατικά έσοδα θα διασφαλιστούν καλύτερα με μία εκτεταμένη απλοποίηση του φορολογικού και ασφαλιστικού συστήματος που θα μειώνουν τις υπερβολικές επιβαρύνσεις των εισοδημάτων με ένα δίκαιο και διατηρήσιμο τρόπο.

Η κυβέρνηση τι κάνει;

Επιλέγει τη μείωση της φορολογίας στα μερίσματα, την αύξηση του αφορολογήτου για τις γονικές παροχές, όχι με ένα όριο που θα αφορά τη μεσαία τάξη αλλά που μπορεί να φτάσει ακόμα και στο δυσθεώρητο ποσό των 4,8 εκατομμυρίων ευρώ ανά δικαιούχο.

Αντίθετα εμείς προτείνουμε τη στήριξη της μισθωτής εργασίας με χαμηλότερη φορολόγηση. Και βέβαια την φορολόγηση του καθαρού πλούτου με προοδευτικό τρόπο στην πηγή του.

Για την επανεκκίνηση της οικονομίας απαιτείται μια αποτελεσματική διαχείριση του ιδιωτικού χρέους και των κόκκινων δανείων.

Δεν μπορεί αυτός που είχε υποθηκεύσει την περιουσία του για να χρηματοδοτήσει την επιχείρησή του, να βρίσκεται σε χειρότερη κατάσταση από αυτόν που δεν είχε καμία εγγύηση.

Χρειάζεται μία πραγματικά δεύτερη ευκαιρία αξιοπρέπειας, με κριτήρια, σε όσους προσπάθησαν και δεν τα κατάφεραν. Ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες που θα απελευθερώσουν δημιουργικές δυνάμεις που βρίσκονται σε ομηρεία. .

Ζητούμενο είναι όμως και η δημιουργία νέου πλούτου.

Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε επεξεργαστεί μια δέσμη συγκεκριμένων δράσεων για να υπάρξουν καλύτερες προϋποθέσεις για την οικονομική πορεία και την επαγγελματική εξέλιξη των νέων ανθρώπων, σε ένα περιβάλλον σταθερότητας και προόδου.

Με κατάρτιση σε νέες τεχνολογίες και δεξιότητες και απλοποίηση την απλοποίηση των κρατικών διαδικασιών αδειοδότησης.

Στόχος είναι η νέα επιχειρηματικότητα να μπορέσει να ενταχθεί πιο ολοκληρωμένα στην παραγωγική διαδικασία και να βρει τις ευκαιρίες που της αξίζουν.

Να κατευθύνουμε σημαντικά κονδύλια για την ψηφιακή σύγκλιση όχι όμως με τιμές πολλαπλάσιες από αυτές άλλων κρατών και με έργα τα οποία μέχρι να ολοκληρωθούν θα είναι ήδη ξεπερασμένα.

Ο πρωτογενής, μπορεί να αποτελέσει κύριο μοχλό ανάπτυξης της υπαίθρου και της αύξησης των εξαγωγών.

Η αποτελεσματική διασύνδεση του αγροδιατροφικού τομέα στο σύνολό του με την μεταποίηση και τον τουρισμό θα δημιουργήσει πολλαπλάσια προστιθέμενη αξία για τη χώρα.

Οι επισκέπτες των λίγων ημερών να μετατραπούν σε πελάτες ελληνικών προϊόντων όλο τον υπόλοιπο χρόνο. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητά του.

Όπως συζητάμε σήμερα για την ενέργεια θα μιλάμε σε λίγο καιρό για τους υδάτινους πόρους. Για αυτό σήμερα χρειάζεται μία ολοκληρωμένη πολιτική για τη διαχείρισή τους.

Αυτή τη φορά η Ελλάδα έχει ένα μοναδικό εργαλείο στη διάθεσή της.

Μέσα στην επόμενη βετία, έχουμε ευκαιρία να απορροφήσουμε 31 δις από το Ταμείο Ανάκαμψης.

Συνολικά, μαζί με τη μόχλευση, το νέο ΕΣΠΑ και τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτικής, τα κεφάλαια θα πλησιάσουν τα 90 δις ευρώ.

Έχουμε, δηλαδή, την ευκαιρία να αξιοποιήσουμε πρόσθετους πόρους που αντιστοιχούν στο 50% περίπου του σημερινού ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος μας.

Σύμφωνα όμως με το σχέδιο της Νέας Δημοκρατίας, οι πόροι αυτοί θα πάνε σε λίγους, χωρίς να αλλάζουν το παραγωγικό μοντέλο της χώρας.

Απουσιάζουν πλήρως οι παραγωγικές επενδύσεις.

Δεν ενισχύεται το κοινωνικό κράτος όπως κάνουν η Ιταλία, η Ισπανία, η Πορτογαλία.

Δεν βελτιώνεται η ανθεκτικότητα της χώρας, που είναι και βασικός στόχος του ταμείου.

Λόγω και της ενεργειακής κρίσης, ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα των ελλείψεων του κυβερνητικού σχεδίου είναι η απουσία επενδύσεων για τη δημιουργία ενός σύγχρονου ενεργειακού δικτύου.

Το ηλεκτρικό μας δίκτυο πάσχει και χρειάζεται ενίσχυση.

Είναι κορεσμένο, εμποδίζοντας τη διάδοση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας.

Πώς όμως θα μειώσουμε την εξάρτησή μας από το πολύ ακριβό πλέον και εισαγόμενο φυσικό αέριο αν δεν προχωρήσουμε σε μία πραγματική απανθρακοποίηση της οικονομίας μας

και όχι απλώς σε μία μετάβαση από τον λιγνίτη στο φυσικό αέριο όπως έκαναν τόσο η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ όσο και η παρούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτό μπορεί να γίνει είτε με ενεργειακές κοινότητες για τον αγροτικό και κτηνοτροφικό τομέα και για άλλους τομείς της οικονομίας, αλλά και με εκατοντάδες χιλιάδες φωτοβολταϊκά στις στέγες.

Με ένα εκτεταμένο πρόγραμμα εξοικονομώ, για να μειώσουμε την κατανάλωση ενέργειας. Με αυτό τον τρόπο θωρακίζουμε την παραγωγική Ελλάδα, θωρακίζουμε τους πιο ευάλωτους Έλληνες, απέναντι στις διακυμάνσεις των τιμών ενέργειας.

Αυτό είναι το όραμά μας.

Μία μετάβαση που δεν θα αφήνει κανέναν πίσω, δημιουργώντας νέους κοινωνικούς αποκλεισμούς.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε τους πολίτες να πληρώσουν το κόστος αλλά ούτε και να φτωχοποιηθούν οι περιοχές των οποίων η οικονομία βασίζεται στο Λιγνίτη, όπως είναι η Μεγαλόπολη και η Δυτική Μακεδονία.

Γιατί η πράσινη μετάβαση θα πετύχει μόνο αν είναι κοινωνικά δίκαιη.

Τα μέτρα αυτά τα έχουμε καταθέσει από καιρό και κάποιοι τις λειδωρούσαν ως ανεφάρμοστες. Όμως μόλις προχθές η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επανέλαβε ακριβώς τις προτάσεις μας, δείχνοντας το δρόμο της μειωμένης εξάρτησής μας από το φυσικό αέριο.

Άλλωστε αυτός ήταν και ο λόγος της Ιβηρικής εξαίρεσης και όχι η χαμηλή διασυνδεσιμότητα που είναι ανάλογη με τη δική μας. Στο ενεργειακό μείγμα Ισπανίας και Πορτογαλίας, τα ορυκτά καύσιμα δεν ξεπερνούν το 30%, όταν στη χώρα μας το 2021 ήταν 57%. Μία καταστροφική επιλογή της Νέας Δημοκρατίας η οποία αύξησε μάλιστα εν μέσω διεθνούς κρίσης κατά 25% την παραγωγή ρεύματος από φυσικό αέριο.

Ο κ. Μητσοτάκης δεν απαντάει σε ένα ακόμα μεγάλο ερώτημα.

Τι θα πληρώσουν οι μεγάλοι παραγωγοί ενέργειας καθώς μέχρι τώρα το κόστος το επωμίζονται οι πολίτες κατά κύριο λόγο αλλά και το κράτος.

Γι' αυτό εμείς επιλέξαμε την καθαρή λύση του πλαφόν στην λιανική, ώστε να επιμεριστεί δίκαια η επιβάρυνση σε όλους τους συντελεστές της αγοράς.

Κυρίες και κύριοι,

Υπάρχει άλλη χώρα στην Ευρώπη που ο μισός της πληθυσμός να είναι συγκεντρωμένος σε μια μόνο περιφέρεια;

Οφείλουμε να θέσουμε έναν φιλόδοξο στόχο ώστε μέσα από ένα επεξεργασμένο σχέδιο να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις πιο ισορροπημένης πληθυσμιακής κατανομής και αναζωογόνησης της περιφέρειας.

Το ΠΑΣΟΚ είναι κατ' εξοχήν η παράταξη που έδωσε φωνή στις περιφέρειες και στην αυτοδιοίκηση.

Γιατί ανάπτυξη χωρίς ισχυρή περιφέρεια δεν γίνεται.

Η κυβερνητική παρέμβαση είναι αποτελεσματική μόνο όταν ο κρατικός μηχανισμός διαθέτει τις απαραίτητες ικανότητες και δυνατότητες να δράσει.

Με διαφάνεια όμως, και όχι μια κυβέρνηση που είναι πρωταθλήτρια στις απευθείας αναθέσεις όπως η σημερινή.

Δεν μπορεί το κράτος να διοικείται με μετακλητούς υπαλλήλους, όπου Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ συναγωνίζονται στο ποιος θα διορίσει τους πιο πολλούς.

Πρέπει να ενισχύσουμε την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και να αξιοποιήσουμε ακόμα περισσότερο τα στελέχη της.

Ο τόπος έχει ανάγκη την Επανάσταση της Αξιοκρατίας.

Απαιτείται επίσης και μια γενναία θεσμική μεταρρύθμιση.

Είμαστε η παράταξη που θέσπισε τις ανεξάρτητες αρχές για να ρυθμίζουν την αγορά γιατί δεν πιστεύουμε στην αυτορρύθμιση τους όπως η ΝΔ.

Η ελλιπής τους όμως στελέχωση, υπονομεύει τη λειτουργία τους.

Φίλες και φίλοι,

Ξεκινήσαμε με μια λέξη που θα πρέπει να βρίσκεται διαρκώς στον ορίζοντά μας.

Μιλάμε για την Αναγέννηση της Παράταξης.

Την Αναγέννηση της Πολιτικής.

Την Αναγέννηση των θεσμών αντιπροσώπευσης.

Μια δίκαιη και ισχυρή κοινωνία

Που δεν είναι ευάλωτη στις διεθνείς κρίσεις, που δεν είναι ευάλωτη στην παραπληροφόρηση, που δεν είναι ευάλωτη στη δημαγωγία και τη διαίρεση.

Με ενότητα, ανανέωση και πολιτική αυτονομία.

Ενότητα πολιτική και ηθική, στη βάση αξιών και όχι αξιωμάτων

Ανανέωση με πρόσωπα υψηλής κοινωνικής αξιοπιστίας και επάρκεια.

Πολιτική αυτονομία και πολιτικός λόγος που βασίζεται σε ιδέες γόνιμες οι οποίες απελευθερώνουν τις δημιουργικές δυνάμεις του ανθρώπου.

Με την κοινωνία στο προσκήνιο συνδιαμορφώνουμε το σοσιαλδημοκρατικό μας πρόγραμμα για μία νέα Ελλάδα.

Την Ελλάδα της εθνικής αξιοπρέπειας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Φίλες και φίλοι,

Ένα είναι σίγουρο: η εμφανής ανάκαμψη του Κινήματός μας αμφισβητεί έμπρακτα το σημερινό status quo.

Ο Πρωθυπουργός απαξιώνει προσβλητικά τη λαϊκή ετυμηγορία, διακηρύσσοντας ότι οι εκλογές δεν πρόκειται να αναδείξουν Κυβέρνηση και προαναγγέλλει νέες εκλογές για να διευκολύνει την αυτοδυναμία της Νέας Δημοκρατίας.

Εσχάτως, διαπιστώνοντας ότι τίθεται εν αμφιβόλω ο στόχος του, προβάλλει την ανάγκη της σταθερότητας.

Σε κάθε εκδοχή του το δίλημμα που θέτει είναι σαφές: «ΝΔ ή χάος».

Όμως όσοι είχαν την ατυχία να δοκιμάσουν την ετοιμότητα του επιτελικού κράτους γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει δίλημμα, γιατί Νέα Δημοκρατία και χάος είναι το ίδιο πράγμα.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που αφού επί χρόνια συνεργάστηκε με την ακροδεξιά, μας καλεί να συγκροτήσουμε «προοδευτικό μέτωπο» .

Ο κ. Τσίπρας, μας ζητάει να πούμε τώρα με ποιον θα κυβερνήσουμε.

Σε αυτό το θέμα, φαίνεται ότι έχει ασθενή μνήμη και ξέχασε ότι μίλαγε στο λαό για πρώτη φορά αριστερά και συγκυβέρνησε τελικά με τον ακροδεξιό κ. Καμμένο.

Αν ψάχνει τέτοια μέτωπα, υπάρχουν λύσεις.

Άλλωστε ποια η διαφορά του τότε συνεργάτη του και του κ. Βελόπουλου; Μια κηραλοιφή δρόμος.

Εμείς σεβόμαστε την ετυμηγορία των εκλογών. Δεν στήνουμε κυβερνήσεις στο παρασκήνιο υπό την καθοδήγηση των οικονομικών συμφερόντων.

Δεν πρόκειται να μιμηθούμε τον ακραίο ομορτισμό του για να κατακτήσουμε την εξουσία.

Και οι δυο προσπαθούν να αναχαιτίσουν με κάθε τρόπο την επανάκαμψη του ΠΑΣΟΚ στο πολιτικό προσκήνιο.

Στην τελική ευθεία προς τις εκλογές, ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ έχουν κοινή στρατηγική απέναντί μας. Επιχειρούν να μας εγκλωβίσουν με κάλπικα διλήμματα, μακριά από τις ανάγκες του λαού μας:

Μας ρωτάνε, «με ποιο κόμμα θα συμπράξουμε», δήθεν για να μας φέρουν σε δύσκολη θέση.

Κανένας από τους δύο δεν θέλει να μοιραστεί την εξουσία.

Δεν θέλουν το ΠΑΣΟΚ, θέλουν τις ψήφους του ΠΑΣΟΚ.

Η εποχή όμως της αφαίμαξης της δημοκρατικής παράταξης έχει κλείσει.

Όσο κι αν θέλουν να μας περιορίσουν στο δίλλημα μεταξύ Τσίπρα και Μητσοτάκη ο λαός θυμάται και δεν ξεχνά.

Εγώ σας καλώ για να δώσουμε τη μάχη για μία ισχυρή και καθαρή νίκη που δε θα μας κάνει ρυθμιστές αλλά πρωταγωνιστές των εξελίξεων.

Σήμερα δε γινόμαστε μόνο πιο αισιόδοξοι.

Έχουμε γεμίσει με πίστη ότι το βράδυ των εκλογών το ΠΑΣΟΚ και η Δημοκρατική Παράταξη, το Κίνημα Αλλαγής, θα είναι στη μεριά των νικητών.

Σας ζητώ, λοιπόν, να πάμε μαζί μπροστά, γιατί μαζί μπορούμε!

Μαζί για την Αναγέννηση, μαζί για την Αλλαγή!

Μαζί, να κατακτήσουμε το μέλλον μας – ένα μέλλον αξιοπρέπειας και προκοπής.

Μαζί για τη Νίκη!

Να είστε καλά,

Καλή μας δύναμη, καλό μας αγώνα!